

8. ОГНИЩЕ

Все по-весело става човѣку
кога огъня буйно гори —
на тазъ хубава алена грѣйка
преседяваме и до зори.

Но да спомня какво бѣхъ задумалъ...
Договедихъ: за нашто тегло.
Пакъ повтарямъ — азъ утре ще клюмна,
чувай, синко, не ти е за зло.

Макаръ много си училъ и ходилъ,
имай, дай Богъ, министерски постъ,
пакъ изслушвай човѣкъ по-живѡтенъ,
па билъ той и отъ тебе по-простъ.

Да се стрѣснешъ за твоята работа,
не си глупавъ — нали си ми кръвъ —
но я карашъ ти трома и хлабаво
кога можешъ да бждешъ и прѣвъ!